

عنوان مقاله:

بررسی روش تدریس مدرسان کلاس های چهارمهارتی مرکز آموزش زبان فارسی به غیرفارسی زبانان دانشگاه فردوسی مشهد

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و فرهنگ ملل، دوره 4، شماره 7 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

زهرا معراجی - دانشکده ادبیات و علوم انسانی دکتر علی شریعتی، گروه زبانشناسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

شناخت و آگاهی مدرسان از نظریه های یادگیری و روش های تدریس اهمیت ویژه ای دارد، زیرا مدرس افزون بر آگاهی های لازم در زمینه ماده درسی باید درباره تکنیک های آموزشی و ارزش یابی روال اجرای برنامه و نیز پیشرفت دانش آموزان از مهارت کافی برخوردار باشد. همچنین یکی از مسائل حائز اهمیت نیز در حوزه آموزش و در حیطه روش تدریس این است که مدرس متناسب با موقعیت و شرایط کلاس و هم چنین عوامل دیگری مانند سن، اهداف آموزشی، واحد درسی، فرهنگ، و شناسایی سبک یادگیری زبان آموزان، روش تدریس مناسب را انتخاب و در کلاس از آن استفاده نماید. از این رو این امر می تواند در ارتقای سطح کیفیت یادگیری زبان آموزان تاثیر به سزایی داشته باشد. هدف از پژوهش حاضر، بررسی میزان آگاهی و شناخت مدرسان کلاس های چهارمهارتی مرکز آرفای دانشگاه فردوسی مشهد از انواع روش های نوین تدریس و تکنیک های مربوط به آن هاست. برای نیل به این هدف، ۲۲ کلاس مرکز مشاهده شد و با ۲۷ نفر مدرس مصاحبه به عمل آمد. نتایج حاصل از تحلیل و بررسی داده های مشاهدات کلاسی نشانگر آن است که پرکاربردترین روش های تدریس به کاررفته در کلاس ها به ترتیب نزولی عبارتند از: ارتباطی، شنیداری-گفتاری، مستقیم، فیزیکی تام، تلقین زدایی، و دستور-ترجمه. هم چنین نتایج حاصل از سوالات پژوهش حاضر به وسیله روش همبستگی پیرسون نشان داد که بین روش تدریس انتخابی و میزان تحصیلات مدرس رابطه معنادار از نوع مثبت، و بین روش تدریس انتخابی و میزان تجربه مدرس رابطه معنادار از نوع منفی وجود دارد؛ علاوه بر آن، بین روش تدریس انتخابی و رشته تحصیلی مدرس، و نیز بین روش تدریس انتخابی و سن مدرس رابطه معناداری مشاهده نمی شود.

کلمات کلیدی:

آموزش زبان فارسی به غیرفارسی زبانان، روش تدریس، تکنیک تدریس، کلاس چهارمهارتی، مدرس آرفا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1582235>

